

N:o 105.

Af herr **J. P. Zakrisson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ålderdomsunderstöd åt lärare och lärarinnor vid småskolor.

Vid 1884 års riksdag väckte ledamoten af Riksdagens Andra Kammaré Ola Andersson i Burlöf en motion om beviljande af ett anslag på 25,000 kronor årligen för beredande bland annat af pensioner åt de före den 1 januari 1867 afgångna folkskolelärare och lärarinnor, hvilka, om de i tjänst fått qarstå öfver nämnda tidpunkt varit berättigade att erhålla pension från den år 1866 inrättade folkskolelärarnas pensionsinrättning. Statsutskottet, dit ifrågavarande motion blifvit hänvisad, föreslog, att Riksdagen måtte för år 1885 å allmänna indragningsstaten anvisa och ställa till Kongl. Maj:ts disposition ett anslag af 10,000 kronor att på vissa vilkor användas till berörda ändamål, och blef detta äfven Riksdagens beslut. Sedermera har detta anslag i samma form allt jemt utgått.

Då Riksdagen sålunda visat ett välvilligt intresse för de folkskolans lärare och lärarinnor, som efter att mot en ringa lön hafva med redbarhet och nit uppfirat sina bästa krafter i folkupplysningens tjänst, fått afgå utan något ålderdomsunderstöd, torde det böra förutsättas, att de småskolans lärare och lärarinnor, hvilka efter oförvitlig tjänstgöring afgått från sin plats utan att enligt kongl. förordningen af den 22 juni 1892 vara berättigade till erhållande af pension, skola af Riksdagen med lika välvilja omfattas; och vågar jag därför vördsamt hemställa,

det Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning, under hvilka förhållanden ett ålderdomsunderstöd af 100 kronor

ärligen må kunna beredas småskolelärare eller lärarinnor, som i minst 15 års tid oförvitligen tjenstgjort utan att efter sin afgang från innehafd tjenst hafva erhållit pension enligt kongl. förordningen af den 22 juni 1892, samt att Kongl. Maj:t sedermera måtte till Riksdagen inkomma med den framställning i ärendet, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1898.

J. P. Zakrisson.

N:o 106.

Af herr **E. Pehrsson** i Borrby, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående nedsättning och afskrifning af hospitalens till statsverket indragna afgälder af fast egendom.

Då Kongl. Maj:t med Riksdagen genom nådig kungörelse den 5 juni 1885 beslöt, att ränta och kronotonde å hemman eller lägenhet i kronans jordeböcker och räkenskaper skulle sammanföras till en summa under benämning grundskatt, och att nedsättning uti den kronan behållna grundskatt å hemman och lägenheter af skatte- och frälse natur, äfvensom å åtskilliga andra hemman, skulle ega rum med trettio procent af grundskattens eller utlagornas belopp, undantogos från den sålunda stadgade nedsättningen, ge-